

**Dorina Apetrei, Antonina Bliorț, Mihaela Calabalic,
Mihaela Chiribău-Albu, Mihaela Cobzaru,
Emil Munteanu, Nicoleta Munteanu,
Gabriela Petrache, Lavinia Ungureanu**

TESTE DE LIMBĂ, COMUNICARE ȘI LITERATURĂ

**GHID DE LUCRU
PENTRU CLASA A IV-A**

EDITURA REVISTEI

TIMPUL

2023

Cuprins

I. <i>Argument</i>	3
II. <i>Cuprins</i>	5
III. <i>Exerciții de antrenament</i>	7
<i>Setul 1</i> , propunător Mihaela Calabalic	7
<i>Setul 2-3</i> , propunător Mihaela Chiribău-Albu	8
<i>Setul 4-5</i> , propunător Mihaela Cobzaru	11
<i>Setul 6</i> , propunător Emil Munteanu	14
<i>Setul 7</i> , propunător Nicoleta Munteanu	16
<i>Setul 8-9</i> , propunător Gabriela Petrache	17
<i>Setul 10</i> , propunător Lavinia Ungureanu	21
III. <i>Teste evaluative</i>	23
<i>Testele 1 – 11</i> , propunător Dorina Apetrei	23
<i>Testele 12 – 21</i> , propunător Antonina Bliorț	39
<i>Testele 22 – 30</i> , propunător Mihaela Calabalic	53
<i>Testele 31 – 41</i> , propunător Mihaela Chiribău-Albu	66
<i>Testele 42 – 52</i> , propunător Mihaela Cobzaru	82
<i>Testele 53 – 58</i> , propunător Emil Munteanu	97
<i>Testele 59 – 64</i> , propunător Nicoleta Munteanu	105
<i>Testele 65 – 77</i> , propunător Gabriela Petrache	114
<i>Testele 78 – 90</i> , propunător Lavinia Ungureanu	134
IV. <i>Concursul de Limbă, Comunicare și Literatură Română „Nicolae Labiș”</i>	
2018	154
2019	157

2020	160
2021	163
2022	166
2023	170
<i>V. Propuneri de lecturi suplimentare</i>	175

EXERCII DE ANTRENAMENT

SETUL 1

A. ÎNTELEGHERA TEXTULUI

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Într-o zi foarte călduroasă de vară, m-am trezit că sunt singur. Părea că toți prietenii mei dispăruseră, care plecați în concediu, care ascunși prin casă, la răcoare... dar îmi dispăruseră și poveștile... da, da, poveștile! Își făcuseră bagajele de cu seară, iar la prima oră a dimineții, cu mic, cu mare, își luaseră tălpășița și plecaseră la mare. N-au ținut cont de rugămințile mele, nici măcar de lacrimile pe care le-am lăsat să curgă artistic pe obraz.

M-am pomenit așadar, singur-singurel, în toiul vacanței de vară. Mă simțeam ca un caraghios: cine a mai pomenit scriitor de povești fără povești! Și atunci m-am înfuriat.

Mi-am aruncat câteva haine în rucsac, mi-am adunat mărunțișul de prin buzunare și am plecat să le caut.

Prima oprire: gara. La ghișeul de bilete, o doamnă cu niște ochelari care-i tot cădeau pe vârful nasului mi-a zis pe un ton plictisit să îmi văd de drum:

— Vezi-ți, domnule, de drum! N-a călcat picior de poveste pe aici.

Aș fi vrut să-i spun că poveștile mele erau cam rebele și că sigur se camuflaseră în haine de detectiv sau în jucării de pluș, pentru a nu fi descoperite.

Adriana Ștefan, *În căutarea poveștilor*

1. Transcrie două secvențe care indică timpul întâmplării.
2. Menționează, într-un enunț, cine este povestitorul din acest fragment.
3. Precizează o stare trăită de povestitor.
4. Prezintă, în 60-80 de cuvinte, momentul în care scriitorul își va găsi poveștile, așa cum ți-l imaginezi.
5. Povestește, în 80-100 de cuvinte, întâmplările relatate în acest fragment.

B. GRAMATICĂ

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Apoi s-au urcat pe colină și, până la marginea pădurii, s-au pierdut într-o grădină cu flori sălbatice, înalte până la brâu și plină de toate culorile și găzele din lume. Când au ajuns la marginea pădurii, unde era răcoare, au dat și de un izvor și s-au răsplătit iar cu un popas.

S-au întins în iarbă și mângâțați de vântul domol s-au lăsat pradă plăcerii de a privi îndelung cerul. Odată intrați în pădure, trebuiau să se orienteze după stele și după mușchiul de pe trunchiurile copacilor.

Se bucurau să meargă prin pădure, adică mai pe la margine, unde rar te întâlneai cu un urs sau un mistreț.

Copaci cu frunzișul bogat prin care dansa lumina peste iarba înaltă, neliniștită de vânt și păsări umplând văzduhul de cântec îți umpleau inima de pace și de bucurie. Pe deasupra, aveau și traista plină cu de-ale gurii, cel puțin pentru o zi.

Francisca Stoenescu, *Corăbii zburătoare*

1. Propune câte un sinonim potrivit pentru sensul din text al cuvintelor: *colină, marginea, sălbatică, s-au răsplătit, să se orienteze.*
2. Ilustrează, în enunțuri câte un alt sens, diferit de cel din text, al cuvintelor: *a se urca, a merge, bogat.*
3. Scrie câte patru cuvinte înrudite (din aceeași familie lexicală) cu termenii: *vânt și a privi.*
4. Transcrie primul subiect și primul predicat din fragmentul dat.
5. Menționează ce părți de vorbire sunt cuvintele subliniate.

SETUL 2

A. ÎNTELEGerea TEXTULUI

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Cărțile sunt asemenea fluturilor. De obicei stau cu aripile lipite, așa cum se odihnesc fluturii pe câte-o frunză, când își desfășoară trompa filiformă ca să soarbă apă dintr-un bob de rouă. Când deschizi o carte, ea zboară. Și tu odată cu ea, ca și când ai călări pe gâtul cu pene fine al unui fluture uriaș. Dar cartea nu are o singură pereche de aripi, ci sute, ca un semn că ea te poate duce nu doar din floare-n floare în această lume glorioasă, ci în sute de lumi locuite. Unele dintre ele seamănă mult cu cea în care trăim, altele sunt populate de ființe care nu ni se arată decât în vise.

Pe aripile fluturilor noștri de hârtie, asemenea unor solzișori ce irizează lumina, sunt tatuaje ciudate, înscrise cu cerneală tipografică. A trebuit să mergem la școală ca să le deslușim. Stând confortabil în spinarea mățăsoasă a marelui fluture, citim și zburăm. Căci fluturele nu se urnește de pe frunza lui dacă nu-i inventăm aripile adevărate, care nu sunt de hârtie, nici de cerneală, nici de cuvinte, ci de imagini, atingeri, mirosuri, melodii. Pe toate ni le imaginăm citind. Și-atunci înțelegem că zborul, chiar dacă ne duce în lumi îndepărtate, se petrece întotdeauna în noi înșine. Cărțile sunt fluturi cu care zburăm spre propria noastră minte [...].

Mircea Cărtărescu, *A patra inimă în volumul Care-i faza cu cititul?*

1. Transcrie enunțul care prezintă lumile pe care le poate vedea cititorul prin intermediul lecturii.

2. Exprimă-ți opinia despre sensul structurii *tatuaje ciudate*, în două-trei enunțuri.
3. Găsește o asemănare și o deosebire între o carte și un fluture, valorificând textul dat.
4. Explică, în 30-40 de cuvinte, enunțul: *Cărțile sunt fluturi cu care zburăm spre propria noastră minte.*
5. Descrie, în 40-50 de cuvinte, una dintre lumile în care ne poate conduce cartea-fluture.

A. GRAMATICĂ

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Dacă am putea alerga fără să obosem, nu cred că ne-am dori să facem altceva. Apar însă motive speciale de a te opri, exact ceea ce s-a întâmplat și în cazul lui Eustace, care s-a trezit strigând:

— Hei! Pe loc! Ia uitați-vă unde am ajuns!

Și bine a făcut. Căci acum vedeau în fața lor Lacul Învolverat, iar dincolo de Lac, stâncile înalte, pe care era imposibil să te cațări, și rostogolindu-se de pe stânci mii de tone de apă, în fiecare secundă, sclipind ca diamantele în unele porțiuni, și cu nuanțe verzi, profunde, în altele – Marea Cascadă; și deja vuietul puternic îți răsuna în urechi.

— Nu vă opriți! Tot mai departe, înainte, le strigă Ochi Ager, schimbându-si zborul un pic mai sus.

— Treaba lui, lăsați-l în pace, spuse Eustace.

Însă Ghiuvaier zbieră și el:

— Nu vă opriți! Tot mai departe, înainte! Măriți pasul.

Din cauza vuietului cascadei, glasul lui abia se auzea, însă în clipa următoare îl văzură cu toții aruncându-se în Lac. Și, talmeș-balmeș, în urma lui, stropind și împrășcând cu apă, toți ceilalți făcură la fel. Apa nu era rece ca gheața, cum se așteptaseră toți (dar, mai ales, Nedumerici), ci răcoroasă și înspumată. Constatară că înotau cu toții drept spre Cascadă.

C.S. Lewis, *Cronicile din Narnia*

1. Propune câte un cuvânt cu același înțeles (sinonim) pentru sensurile din text ale termenilor subliniați.
2. Transcrie un pronume, un verb la timpul trecut, un substantiv de genul neutru și ultimul adjectiv din text.
3. Transformă enunțul *Și deja vuietul puternic îți răsuna în urechi* în propoziție simplă, precizând modificările pe care le-ai făcut.
4. Transcrie ultimele două predicat.
5. Integrează într-o propoziție dezvoltată și negativă cuvintele: *așteptaseră, departe, motive, speciale.*

A. ÎNȚELEGEREA TEXTULUI

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Anul următor am mers la școală, dar abia după încă un an am început să citesc și cărți fără poze. Pe la sfârșitul clasei a treia eram deja plictisită de povești „nemuritoare”, dar n-am trecut la alte cărți până într-o zi de iunie, înfiptă pentru totdeauna în creierul meu.

Luasem de câteva zile vacanță și cotrobăiam prin încăperile de la periferia casei, când am dat de un birou vechi. Camera asta avea două ferestre aproape acoperite de coroana unui tei bătrân și ori de câte ori intram aici mi se părea că se mișcă deasupra mea pleoapele moi ale unor giganți binevoitori. Biroul era chiar lipit de pervazul uneia dintre ferestre.

Într-un compartiment îngust, închis c-o ușiță fragilă, am dat de câteva cărți fără coperti, jerpelite și abandonate una peste alta. În casa noastră se aruncau rareori lucrurile terminate, încât erau multe cotloane în care dormeau ordonat pălării tuflite, cești desperecheate, sipete fără balamale și alte chestii de care nu mai avea nimeni nevoie. [...]

Și cum stăteam chircită lângă vechiul birou, cu frunzele clipitoare în fereastră, am dat de-o carte subțirică, pătată și fără coperti, care intra direct în subiect. Chiar pe prima pagină care se păstrase, cineva povestea că, luându-și hainele cele mai bune, a urcat pe o corabie. Dar nici n-a ieșit bine în larg, și marinarii, care erau de fapt niște javre, i-au luat hainele lui cele frumoase, l-au îmbrăcat în zdrențe și l-au legat bine, plănuiind să-l vândă în primul port. Profitând de un moment bun, povestitorul, care deja începuse să-mi fie simpatic, și-a desfăcut legăturile și s-a lăsat binișor pe cârmă, în apele mării. Cum țărnul nu era departe, a luat-o înot, ascunzându-se într-o pădure de stejari. [...]

Am aruncat din nou ochii spre cărțile din vechiul birou. Printre ele se vedea un alt cotor identic și, după un timp, mi-am dat seama că era primul volum al aceleiași cărți. Acesta se păstrase intact. Era un exemplar din Biblioteca școlarului, pe care se vedea și titlul, un cuvânt care mi s-a părut că se risipește pe țărmurile împădurite, unde încă stătea pitit povestitorul meu.

Doina Ruști, Dincolo de poarta mov în volumul *Care-i faza cu cititul?*

1. Transcrie câte două cuvinte/expresii care se referă la spațiu și la timp.
2. Formulează ideea principală din fragmentul care relatează întâmplările din cartea găsită.
3. Transcrie patru expresii artistice diferite.
4. Exprimă-ți opinia, în 40-50 de cuvinte, în legătură cu atitudinea marinarilor față de povestitor.
5. Imaginează, în minimum 100 de cuvinte, aventura unui cuvânt care părăsește cartea.

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Tuck o întrebă:

— Cum ai dormit, fetiço?

Ea răspunde:

— Foarte bine.

O clipă, își dori să rămână cu ei pentru totdeauna în căsuța aceea însorită și nu prea curată, de pe malul iazului. Să crească mare alături de familia asta și poate, dacă povestea cu izvorul era adevărată, când va împlini șaptesprezece ani... Aruncă o privire scurtă spre Jesse, care ședea tot pe podea, cu capul acoperit de cârlionți, aplecat deasupra farfuriei. Apoi se uită la Miles, apoi la Tuck. Îi cercetă chipul trist, acoperit de riduri. Îi trecu prin minte că el îi era cel mai drag. Deși n-ar fi putut spune de ce simțea asta.

În orice caz, nu mai fu timp de întrebări, căci în acel moment cineva bătu la ușă. Era un sunet atât de străin acestui loc, atât de neașteptat și de surprinzător, încât Mae scăpă furculița din mână și toți își ridicară privirile din farfurie, speriați.

— Cine poate să fie? întrebă Tuck.

— N-am nicio idee, șopti Mae. De când suntem aici, n-a venit niciodată nimeni în vizită la noi.

Ciocănitul la ușă se auzi din nou.

Natalie Babbitt, *Tuck pentru totdeauna*

1. Propune un cuvânt cu sens asemănător (sinonim) pentru fiecare dintre cuvintele subliniate în fragmentul dat.
2. Motivează folosirea primei virgule din text.
3. Menționează patru cuvinte înrudite (din aceeași familie lexicală) cu adjectivul *străin*.
4. Precizează ce părți de vorbire sunt cuvintele subliniate în fragmentul următor: *N-am nicio idee, șopti Mae. De când suntem aici, n-a venit niciodată nimeni în vizită la noi.*
5. Transcrie, din ultima replică, un pronume, apoi alcătuieste un enunț în care să fie altă parte de vorbire.

SETUL 4

A. ÎNȚELEGEREA TEXTULUI

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Traversară pajiștea, trecură apoi printr-o livadă până spre Poarta de nord a cetății Cair Paravel, care era deschisă. Înăuntru, curtea era acoperită de iarbă. Ferestrele somptuoasei săli din dreapta lor și cele ale unui grup destul de încălzit de clădiri, aflate drept în față, erau deja luminate. Bufnița îi conduse înăuntru, unde se ivi o persoană tare încântătoare, pentru a se ocupa de Jill. Nu era cu mult mai înaltă

decât Jill, fiind însă cu mult mai suplă și evident deja la maturitate, grațioasă ca o salcie, cu părul mătăsoș și parcă mișos. O conduse pe Jill într-o încăpere rotundă, într-unul dintre foișoare, unde se afla o cădiță îngropată în pardoseală; în vatra turtită ardea un foc cu lemne mirosind dulceag, iar din tavanul boltit atârna o lampă cu un lanț de argint. Fereastra dădea spre vest, priveliștea dezvăluind ochiului ciudatul tărâm al Narniei; Jill văzu urmele roșietice ale apusului de soare care mai strălucea încă în spatele munților îndepărtați. Peisajul acesta o făcea să tânjească după alte aventuri, dându-i certitudinea că acum era doar la începutul lor. [...]

— Oh, nu înțelegi nimic. Sigur, dacă mă gândesc bine, nici n-ai avea cum. Nu ți-am spus că în lumea asta timpul curge altfel decât la noi?

— Cum adică?

— Timpul pe care îl petreci aici nu consumă nimic din timpul nostru. Pricepi cum vine asta? Oricât de mult timp vom sta aici, ne vom întoarce la Școala Experimentală exact în momentul acela, când am plecat...

C. S. Lewis, *Cronicile din Narnia. Jițul de argint*

1. Transcrie două cuvinte/structuri care indică spațiul.
2. Descrie, în două-trei enunțuri, *ciudatul tărâm al Narniei*, așa cum îl imaginezi tu.
3. Exprimă-ți opinia, în 30-50 de cuvinte, în legătură cu ieșirea din timp.
4. Precizează o trăsătură morală a lui Jill, exemplificând-o cu o secvență din text.
5. Imaginează, în minimum 100 de cuvinte, o întâmplare petrecută pe un tărâm unde timpul a încetat să mai curgă.

B. GRAMATICĂ

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Pe măsură ce înaintau, pământul devenea mai aspru și mai deluros. În ținutul acesta de la Apus nu se aflau ferme, nici locuințe, și pământul era nelucrat.

După-masă soarele le bătu în față, căci în ținut nu erau pomi care să facă umbră, așa că, înainte să cadă noaptea, Dorothy, Toto și Leul, fiind obosiți, se culcară pe pământ, în iarbă, și adormiră. Omul de Tinichea și Sperie-Ciori stătură de veghe în preajma lor.

Vrăjitoarea cea rea de la Apus nu avea decât un ochi, dar acesta era puternic, întocmai ca un telescop, și cu el putea privi oriunde. Așa că, stând în ușa castelului ei, aruncă o căutătură și o văzu pe Dorothy adormită și alături pe prietenii ei. Se aflau la mare depărtare, dar vrăjitoarea cea rea se mânie că-i vedea în țara ei și suflă într-un fluier de argint ce-i atârna la gât.

Numaidecât veni în fugă spre ea o haită de lupi mari; aveau picioare lungi, ochi fioroși și dinți ascuțiți.

L.F. Baum, *Vrăjitorul din Oz*

1. Desparte în silabe următoarele cuvinte: *pământul, fiind, locuințe, picioare*.

2. Transcrie primele două adjective din text, apoi alcătuiește enunțuri în care să fie utilizate la numărul plural, genul feminin.
3. Menționează patru cuvinte înrudite (din aceeași familie lexicală) cu substantivul *argint*.
4. Scrie câte un enunț în care să folosești următoarele ortograme: *că-i/căi*, *ce-i/cei*.
5. Precizează ce părți de vorbire sunt cuvintele subliniate.

SETUL 5

A. ÎNȚELEGEREA TEXTULUI

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Îmi amintesc prima carte citită de mine, pe când nu aveam încă opt ani. Era o carte mare, care mă acoperea aproape în întregime, ca un cort multicolor, pe când o citeam în pat într-o seară de primăvară. Lumina de pe margini venea de pe fereastra enormă a camerei mele. Paginile se luminau și se întunecau pe măsură ce norii alunecau pe cerul tot mai cafeniu spre asfințit. Trecea din când în când un tramvai. Un oraș nesfârșit se revărsa dincolo de fereastră.

Era o poveste despre o fetiță. Nu mi-o amintesc în toate amănuntele. Mai curând țin minte cartea, mare și plină de ilustrații. Mi-o adusese mama de la cine știe ce văr mai mare de-al meu, căci după ce-am citit-o a trebuit s-o dăm înapoi și i-am pierdut urma. N-am mai găsit-o apoi niciodată, poate pentru că nu i-am ținut minte titlul și cu atât mai puțin autorul. Degeaba am răscolit librăriile în adolescență și internetul mai târziu: nicăieri n-am mai întâlnit povestea fetiței cu trei inimi. Am fost surprins mai târziu să aflu că fiecare dintre noi are o astfel de carte pierdută în adâncul copilăriei sale, atât de limpede în amintire și atât de impresionantă, dar nemalegăsită de-atunci. [...]

Fetița se trezi invadată de o fericire pe care nu o cunoscuse până atunci niciodată. Pielea și părul îi străluceau, ochii îi deveniseră vii și răscolitori. Văzu prima dată păpușile de care camera era literalmente plină. Își văzu prima dată și mama, cea mai mare dintre păpuși, și o-mbrățișă din tot sufletul. [...] Văzu prima dată poarta casei și văzu cărarea care ducea de la ea până la treptele școlii din cartier.

Mircea Cărtărescu, *A patra inimă* în volumul **Care-i faza cu cititul?**

1. Transcrie câte două structuri care se referă la spațiul și timpul, asociate lecturilor din copilărie ale autorului.
2. Prezintă, într-un enunț, motivul pentru care autorul *a răscolit librăriile și internetul*.
3. Compară, în 30-50 de cuvinte, sentimentul autorului, trezit de amintirea primei cărți citite, cu trăirile tale declanșate de lectura unei cărți.
4. Menționează, într-un enunț, cauza fericirii pe care o trăiește fetița din poveste.
5. Imaginează, în câte un enunț, cum arată fiecare dintre cele trei inimi ale fetiței.

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

- Cum ai dormit? o întrebă Miles.
- Bine, răspunse ea.
- Asta-i bine. Mă bucur. Ai mai fost vreodată la pescuit?
- Nu, zise Winni.
- O să-ți placă. E amuzant.
- Și îi zâmbi.

Ceata se ridica de-acum, iar iazul începea să sclipescă tot mai tare pe măsură ce soarele se înălța deasupra copacilor. [...]

— O să lăsăm barca aici, să plutească în voie, spuse Miles. De bună seamă că printre ierburile și tulpinile de colo se ascund niscaiva păstrăvi. Dă-mi undițele să pun momeala în cârlige!

Natalie Babbitt, *Tuck pentru totdeauna*

1. Transcrie prima propoziție dezvoltată din text.
2. Propune un cuvânt cu același înțeles/un sinonim pentru verbul din secvența *soarele se înălța*.
3. Transformă în vorbire indirectă dialogul cu care începe fragmentul.
4. Propoziția *Ai mai fost vreodată la pescuit?* este:
 - a. simplă;
 - b. dezvoltată.
5. Precizează ce părți de vorbire sunt cuvintele subliniate.

SETUL 6

A. ÎNȚELEGEREA TEXTULUI

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Cele mai frumoase amintiri din viața unui copil sunt acelea care se nasc pe neașteptate. Noaptea găzduiește cele mai îndrăznețe vise, pe care le scrie cu legături între stele. Constelațiile sunt zâmbetele copiilor, pe care le poți vedea atunci când cerul este permisiv și te lasă aproape de misterele lui. Doar cei cu inima liberă pot privi spre luminile ce nasc vise, acele suflete ce văd cerul limpede ca o amintire pe care o îndrăgești, una pe care nu vrei să o lași din mână. Noptile nasc visele care se aștern în viețile copiilor. Amintirile devin, în cele din urmă, hărți pe care le folosesc oamenii, să zboare spre libertate.

Pentru Perseida, amintirile cele mai frumoase s-au lipit de sufletul ei luminos în anotimpul nașterii ei, iarna. Noptile erau senine, etalând magia stelelor ce se confundau cu fulgii de zăpadă. Micuța noastră își serba cel de-al șaptelea an de viață, a șaptea iarnă. Ne-a cerut să o trezim la ora la care se născuse, pentru a o ține în brațe. Noi nu am dormit până la ora 2:10. A trezit-o mama ei, singura ființă ce poate

trezi blând un copil. O sărutase pe semnul primei lacrimi șterse de mamă, pe locul ales de fulg pentru a-și întipări neasemănarea pe chipul ei. A cuprins-o în brațe și a sărutat-o pe obraz, apoi pe frunte. Întotdeauna îi șoptea ceva la ureche, o privea și o întreba simplu: „Da?”. Perseida râdea de fiecare dată.

Cosmision, *Fiicei mele, Perseida* în volumul **Litere pe fulgi de nea**

1. Prezintă, în 50-60 de cuvinte, motivul pentru care Perseida râdea de fiecare dată.
2. Scrie, într-un enunț, o definiție personală a ceea ce înseamnă *un suflet luminos*.
3. Ești de acord cu observația următoare: *Cele mai frumoase amintiri din viața unui copil sunt acelea care se nasc pe neașteptate?* Motivează-ți răspunsul în 50-60 de cuvinte.
4. Explică, în 50-60 de cuvinte, semnificația secvenței: *Amintirile devin, în cele din urmă, hărți pe care le folosesc oamenii, să zboare spre libertate.*
5. Descrie, în 80-100 de cuvinte, relația dintre fetiță și părinți, așa cum apare ea în text, comparând-o cu o secvență dintr-o carte pe care ai citit-o.

B. GRAMATICĂ

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Furtuna **nu se domoli** toată ziua. Gâștele erau sleite de puteri și, unde mai pui, marea se umpluse de sloiuri de gheață ce se izbeau unele de altele. Se gândeau cu neliniște că în curând se înnopta, iar uscatul nu se vedea defel în zare. Întunericul se lăsa cu repeziciune, iar luna se ascunsese după nori. Ghețarii trosneau și **se sfărâmau** și focile ieșite la vânat scoteau strigăte sălbaticе, înfricoșătoare. Era ca și cum cerul și pământul laolaltă stăteau să se prăbușească.

Deodată, lui Nils îi păru că **yuietul** mării se întetește. La câțiva metri depărtare de el, se ridica peretele **golas** și aspru al unei stânci. Gâștele zburau întins spre stâncă și băiatului i se strânse inima la gândul că se vor strivi de munte. Abia atunci văzu deschizătura rotundă a unei grote și pricepu că într-acolo se îndreptau păsările. În scurt timp, cârdul era pe uscat, la adăpost.

Selma Lagerlöf, *Minunata călătorie a lui Nils Holgersson prin Suedia*

1. Notează câte un sinonim și câte un antonim potrivit pentru sensurile din text ale cuvintelor subliniate.
2. Construiește câte un enunț în care următoarele cuvinte să se scrie altfel decât în text: *defel* și *deodată*.
3. Precizează ce parte de vorbire reprezintă în text cuvântul *uscatul* și alcătuiește o propoziție, formată din cinci termeni, în care acesta să fie altă parte de vorbire, pe care o vei preciza, fără a-i schimba forma.
4. Transcrie din textul dat: un adjectiv care determină un substantiv de gen feminin, un verb la timpul prezent, un pronume personal și un substantiv care nu poate avea formă de plural.

5. Alcătuieste o propoziție formată din patru termeni, în care adjectivul *aspru* să stea în fața unui substantiv de gen masculin, numărul plural.

SETUL 7

A. ÎNȚELEGEREA TEXTULUI

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

S-a așezat pe jos lângă cufăr și l-a șters de praf. Și-a mai trecut o dată degetele peste litere. Apoi a băgat în broască cheia cu litera W. A tresărit speriată, căci cheia s-a întors în încuietore de una singură și, odată cu ea, câteva pinioane din partea din față a cufărului. S-a auzit o melodie ușoară și cufărul s-a deschis scârțâind.

Willow s-a apropiat de el ezitând. În el era o carte groasă. A scos-o cu grijă din cufăr. Era grea și legătura ei maro-închis mirosea a piele veche. Avea un cerc pe copertă, în care patru spirale păreau să se întrepătrundă. Mai erau alte patru cercuri, fiecare în câte un colț. Și-n ele se vedeau diferite simboluri: un val, o spirală, o flacără și o floare. I se păreau cunoscute. Le mai văzuse undeva.

Și-a trecut încet mâna peste semnele de pe copertă. A vrut să deschidă cartea, dar n-a putut. A întors-o pe toate părțile, dar parcă avea paginile lipite.

— Păcat, a spus, căci cartea părea foarte promițătoare și-ar fi vrut s-o citească. Încă o carte care preferă să nu fie citită.

Sabine Bohlmann, *O fată pe nume Willow*

1. Numește cea mai interesantă trăsătură pe care consideri că o are cartea descoperită de fetiță în cufăr și motivează-ți alegerea, în 50-60 de cuvinte.
2. Identifică două sentimente pe care le trăiește Willow în momentele prezentate în text, motivându-ți alegerea cu două secvențe semnificative.
3. Alege unul dintre cele patru simboluri aflate pe coperta cărții descoperite de Willow, care ar putea să te reprezinte și, în 30-50 de cuvinte, motivează opțiunea făcută.
4. De ce crezi că o carte *ar prefera să nu fie citită*? Exprimă-ți un punct de vedere în 50-60 de cuvinte.
5. Povestește, în 80-100 de cuvinte, o secvență dintr-o carte citită, care seamănă cu aceea din fragmentul dat.

B. GRAMATICĂ

Citește cu atenție textul propus pentru a răspunde cerințelor formulate mai jos.

Toate acestea erau frumoase și plăcute. Lui Tom îi bătea inima tare și un licăr de bucurie îi strălucea în ochi. Avea un port cât se poate de grațios și de firesc, cu atât